

SUOMEN ASETUSKOKOELMAN
SOPIMUSSARJA
ULKOVALTAIN KANSSA TEHDYT SOPIMUKSET

1953

N:o 11

Sisälllys: N:o 11. Asetus Suomen ja Norjan välisen Tenojoen kalastuspiirin kalastussääntöä koskevan sopimuksen voimaansaattamisesta, siv. 55.

N:o 11.

(Suomen asetuskokoelman n:o 220/53.)

Asetus

Suomen ja Norjan välisen Tenojoen kalastuspiirin kalastussääntöä koskevan sopimuksen voimaansaattamisesta.

Annettu Helsingissä 22 päivänä toukokuuta 1953.

Sitten kun Suomen ja Norjan välillä on Helsingissä 20 päivänä toukokuuta 1953 allekirjoitettu sopimus Tenojoen kalastuspiirin kalastussäännöstä, säädetään ulkoasiainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä, että sanottu sopimus on voimassa niinkuin siitä on sovittu.

Helsingissä 22 päivänä toukokuuta 1953.

Tasavallan Presidentti
J. K. PAASIKIVI.

Ministeri *Ralf Törn gren.*

Suomen ja Norjan välinen sopimus Tenojoen kalastuspiirin kalastussäännöstä.

Suomen ja Norjan hallitus ovat, päättäneen tehdä uuden sopimuksen kalastuksesta Tenojoen kalastuspiirissä, tätä tarkoitusta varten määränneet edustajansa, jotka siihen asianmukaisesti valtuutettuina ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla.

Suomessa ja Norjassa on, mikäli mahdollista samanaikaisesti, annettava Tenojoen kalastuspiirin kalastussääntö, Suomessa oheisen suomalaisen ja Norjassa oheisen norjalaisen tekstin mukaisena.

Kalastussääntö tulee kummassakin valtakunnassa voimaan 22 päivänä toukokuuta 1953.

2 artikla.

Kalastussääntö on voimassa toistaiseksi. Jos jompikumpi valtakunta haluaa kumota sen tai tehdä siihen muutoksen, on ilmoitus siitä tehtävä toiselle valtakunnalle vähintään yhtä vuotta ennen kumoamisen tai muutoksen voimaantulemista.

3 artikla.

Asianomaiset Suomen ja Norjan nimismiehet ja kalastusvalvojat valtuutetaan toisilleen välittömästi ilmoittamaan asiasta, kun jonkun heistä tietoon oman havaintonsa tai luotettavien selitysten perusteella on tullut, että jokien siinä osassa, missä valtakuntain raja kulkee, toisen valtakunnan alueella on harjoitettu tai harjoitetaan kalastusta vastoin tätä sopimusta tai voimassa olevaa kalastussääntöä ja sellaisissa olosuhteissa, että voidaan olettaa asianomaisen valtakunnan omien valvontaviranomaisten olevan tietämättömiä siitä.

Jos asianomainen nimismies oman valtakuntansa viranomaisilta vastaanottaa tiedon, että suomalaisen kalastussäännön 17 §:n tai norjalaisen kalastussäännön 18 §:n nojalla on myönnetty erivapaus kalastussäännön määräyksistä jokien siinä osassa, missä valtakuntain raja kulkee, on hänen siitä ilmoitettava asianomaiselle nimismiehelle toisessa valtakunnassa.

Overenskomst mellom Norge og Finnland om fiskeregler for Tanaelvas fiskeområde.

Norges regjering og Finnlands regjering, som er blitt enige om å slutte en ny overenskomst om fisket i Tanaelvas fiskeområde har for dette formål oppnevnt behørig befullemektigede representanter, som er blitt enige om følgende:

Artikkel 1.

I Norge og Finnland skal det — såvidt mulig samtidig — utferdiges fiskeregler for Tanaelvas fiskeområde, i Norge overensstemmende med vedlagte norske og i Finnland overensstemmende med vedlagte finske tekst.

Fiskereglene skal i hvert av de to riker tre i kraft 22. mai 1953.

Artikkel 2.

Fiskereglene skal gjelde inntil videre. Såfremt et av rikene ønsker å oppheve fiskereglene eller gjøre noen forandring i dem, skal underretning herom gis det annet rike minst ett år før opphevelsen eller forandringen trer i kraft.

Artikkel 3.

Vedkommende norske og finske lensmenn og oppsynsmenn bemyndiges til å tillstille hverandre direkte underretning når en av dem ved selvsyn eller på grunnlag av pålitelige opplysninger er kommet til kunnskap om at det på den strekning av elvene som danner riksgrense, er foregått eller foregår fiske på det annet rikes område i strid med denne overenskomst eller de fastsatte fiskeregler og under sådanne forhold at vedkommende rikes egne oppsynsmyndigheter ikke kan antas å være vitende om det.

Hvis vedkommende lensmann fra sitt rikes myndigheter mottar meddelelse om at dispensasjon fra fiskereglene er gitt i medhold av de norske reglers paragraf 18 eller de finske reglers paragraf 17 på strekning hvor elvene danner riksgrense, skal han underrette vedkommende lensmann i det annet rike om dette.

4 artikla.

Jokaisen, joka tahtoo kalastaa vavalla tai uistelemalla siinä kalastuspiirin osassa, missä valtakuntain raja kulkee, tulee ennen kalastukseen ryhtymistä lunastaa kalastuskortti, joka oikeuttaa kalastamaan myös toisen valtakunnan alueella. Myös soutajalla tulee olla voimassa oleva kalastuskortti.

Kalastuskortti ei vapauta noudattamasta kulloinkin voimassa olevia määräyksiä maahantulosta ja poliisiviranomaisille ilmoittautumisesta ynnä muusta. Ulkomaalaisille, jotka eivät ole oikeutettuja oleskelemaan kummassakin maassa ilman viseerattua passia, ei voida antaa kalastuskorttia, elleivät he osoita, että heillä on voimassa oleva molempia maita varten viseerattu passi.

Kalastuskortti voidaan antaa seuraavia maksuja vastaan:

Se, jolla on kalastusoikeus sanotussa kalastuspiirin osassa ja joka vakinaisesti asuu sen alueella, suorittakoon kalastusoikeudesta valtakuntain rajan toisella puolella Suomessa kuusikymmentäviisi markkaa tai Norjassa kaksi kruunua kalenterivuodelta.

Se, jolla ei ole kalastusoikeutta, mutta joka vakinaisesti asuu kalastuspiirin jokilaaksoissa Utsjoen, Polmakin tai Karasjoen kunnissa, suorittakoon Suomessa satakolmekymmentä markkaa tai Norjassa neljä kruunua kalenterivuodelta.

Kaikki suorittakoot Suomessa kolmesataayhdeksänkymmentä markkaa tai Norjassa kaksitoista kruunua vuorokaudelta. Edellämäinnittu kalastusoikeus saadaan antaa samalle henkilölle saman kalenterivuoden aikana enintään 7 vuorokaudeksi.

Jos Suomen ja Norjan rahan arvon keskinäisessä suhteessa tapahtuu muutoksia, on Lapin lääninhallituksen ja Finnmarkin fylkesmanin yhteisesti tehtävä vastaava muutos kalastusoikeudesta suoritettavaan maksuun ennen kunkin vuoden huhtikuun loppua.

Kalastuskortti on lunastettava jommassakummassa valtakunnassa asianomaiselta nimismieheltä tai hänen valtuuttamaltaan. Kuitenkin se, joka vakinaisesti asuu jossakin edellä mainituista kunnista, lunastakoon kortin kotipaikkakunnallaan.

Kalastuskortin tulee olla suomen- ja norjankielinen. Siinä on mainittava saajan nimi sekä tarkoin määrättävä sen voimassaoloaika. Kalastuskortti sisältäköön sitäpaitsi määräyk-

Artikkel 4.

Enhver som vil fiske med stang eller håndsnøre i den del av fiskeområdet som danner riksgrense, må før fisket begynner løse fiskekort som gir rett til fiske også på det annet rikes område. Også roer må ha gyldig fiskekort.

Fiskekort fritar ikke for plikten til å rette seg etter de til enhver tid gjeldende forskrifter om innreise og melding for politiet m. v. Utlendinger som ikke har adgang til begge land uten visert pass, kan ikke tilståes fiskekort, med mindre de godtgjør å være i besittelse av passvisum gyldig for begge land.

Fiskekort kan løses mot følgende avgift:

For den som er fiskeberettiget og bor fast innen området, for fiskerett på den annen side av riksgrensen, to kroner i Norge eller sekstifem mark i Finnland pr. kalenderår.

For den som ikke er fiskeberettiget, men bor fast innen fiskeområdets elvedaler i Polmak, Karasjok og Utsjok kommuner, fire kroner i Norge eller ett hundre og tretti mark i Finnland pr. kalenderår.

For alle andre i Norge tolv kroner eller i Finnland tre hundre og nitti mark pr. døgn. Fiskerett som nevnt i foregående punktum kan meddeles til en og samme person for høyst sju døgn i samme kalenderår.

Skjer endring i det innbyrdes forhold mellom kursen på norske og finske penger, skal fylkesmannen i Finnmark og lensstyrelsen i Lappland i fellesskap foreta tilsvarende endring i avgiftene for fiskerett innen utgangen av april hvert år.

Fiskekortet må løses i ett av rikene hos vedkommende lensmann eller den han dertil bemyndiger. Likevel må den som er fastboende i en av de foran nevnte kommuner løse kort i sitt hjemdistrikt.

Fiskekortet skal ha finsk og norsk tekst. Det skal lyde på navn og angi nøyaktig den tid det gjelder. Dessuten skal det inneholde bestemmelse om at det på forlangende skal

sen, että se on vaadittaessa näytettävä valvontaviranomaisille myöskin toisessa valtakunnassa.

Kalastuskorteista saadut tulot jaetaan tasan molempien valtioiden kesken. Jaon suorittavat Lapin lääninhallitus ja Finnmarkin fylkesman. Lääninhallituksen ja fylkesmanin on ennen kunkin vuoden marraskuun 1 päivää toimitettava toisilleen tilitykset asianomaisessa valtakunnassa kalastuskauden aikana saaduista kalastuskorttimaksuista.

Lapin lääninhallituksen ja Finnmarkin fylkesmanin on ilmoitettava toisilleen suoraan niistä tarkemmista määräyksistä, jotka Suomessa ja Norjassa vahvistetaan edellämainittujen kalastuskorttien antamisesta.

5 artikla.

Kalastuspiirin siinä osassa, missä valtakuntain raja kulkee, määräävät ja merkitsevät asianomaiset Suomen ja Norjan nimismiehet yhdessä ne apajapaikat, joissa nuotant veto on sallittu. Kalastuspiirin muissa osissa asianomainen nimismies määrää ja merkitsee apajapaikat.

Nimismiehen on vuosittain elokuun aikana ilmoitettava uusista apajapaikoista Suomessa Lapin lääninhallitukselle ja Norjassa Finnmarkin fylkesmanille.

Lapin lääninhallitus ja Finnmarkin fylkesman voivat yhdessä päättää 1 momentissa tarkoitettujen nimismiesten yhteisten päätösten muuttamisesta. Kalastuspiirin muissa osissa olevista apajapaikoista voivat vastavasti päättää Suomessa lääninhallitus ja Norjassa fylkesman.

6 artikla.

Tällä sopimuksella kumotaan 21 päivänä huhtikuuta 1938 Suomen ja Norjan välillä tehty sopimus uuden kalastussäännön aikaansaamiseksi Tenojoen kalastuspiiriä varten, muutoksineen 13 päivästä kesäkuuta 1949.

Tämän sopimuksen voi kumpikin valtakunta irtisanoa, ja on irtisanomisaika yksi vuosi.

Tämä sopimus on tehty kahtena sekä suomen- että norjankielisenä kappaleena ja molemmat tekstit ovat yhtä todistusvoimaiset.

Helsingissä 20 päivänä toukokuuta 1953.

Ralf Törnngren.

forevises oppsynsmyndighet også i det annet rike.

De samlede inntekter av fiskekortene deles likt mellom de to riker. Fordelingen besørger av fylkesmannen i Finnmark og lensstyrelsen i Lappland. Fylkesmannen og lensstyrelsen skal innen 1. november s. å. tilstille hverandre regnskapsoppgjør for fiskekort solgt i sesongen i vedkommende rike.

Fylkesmannen i Finnmark og lensstyrelsen i Lappland skal gi hverandre direkte underretning om de nærmere regler som blir fastsatt i Norge og Finnland for utstedelse av forannevnte fiskekort.

Artikkel 5.

I den del av fiskeområdet som danner riksgrense, utviser og oppmerker vedkommende norske og finske lensmenn i fellesskap de kasteplasser hvor fiske med kastenot kan foregå. I de øvrige deler av fiskeområdet utviser og oppmerker vedkommende lensmann kasteplassene.

Vedkommende lensmann bør hvert år i august måned gi melding om de nye kasteplassene i Norge til fylkesmannen i Finnmark fylke, i Finnland til lensstyrelsen i Lapplands len.

Fylkesmannen i Finnmark fylke og lensstyrelsen i Lapplands len kan i fellesskap endre de bestemmelser som lensmennene har fattet i henhold til første ledd, første punktum. Om kasteplassene i fiskeområdets øvrige deler kan på tilsvarende måte i Norge fylkesmannen og i Finnland lensstyrelsen fatte beslutning.

Artikkel 6.

Ved denne overenskomst oppheves overenskomsten mellom Norge og Finnland av 21. april 1938 om nye fiskeregler for Tanaelvas fiskeområde med endring av 13. juni 1949.

Denne overenskomst kan av hvert av rikene oppsies med ett års varsel.

Utferdiget i to eksemplarer på norsk og finsk, idet begge tekster har samme gyldighet.

Helsingfors den 20 maj 1953.

T. Seippel.

Tenojoen kalastuspiirin

KALASTUSSÄÄNTÖ.

1 luku.

Kalastuspiirin alue.

1 §.

Tenojoen kalastuspiiri käsittää Suomelle kuuluvan osan Skietshimjoesta, Inarimoesta ja Tenojoesta sekä näihin jokiin laskevat vedet niin pitkälti kuin lohi todistettavasti niihin nousee.

2 luku.

Lohen ja taimenen kalastuksesta.

2 §.

Lohen ja taimenen kalastusta olkoon lupa, noudattamalla jäljempänä olevissa määräyksissä mainittuja rajoituksia, harjoittaa potkuja rysäpadolla, nuotalla, kulkutusverkolla ja seisovalla verkolla sekä vavalla ja uistelemalla.

3 §.

Kudotuissa pyydyksissä, johdeverkot, potkut ja rakenteeltaan kaikenlaiset rysät mukaanluettuna, älköön silmien solmunväli, solmujen keskipisteestä mitaten, pyydyksen merkänä ollessa olko 58 millimetriä lyhempi.

4 §.

Kukaan kalastukseen oikeutettu älköön käyttää useampaa kuin kahta patoa.

Potkut, rysät ja johdeverkot otettakoon maalle ennen syyskuun 1 päivää sekä risut, vaajat ja pukit ennen syyskuun 15 päivää. Jos maalleotto jossakin tapauksessa hiekan kasaantumisen tai muiden pakottavien luonnonesteiden takia on mahdotonta, merkittäköön veteen jäävät vaajat niin korkealle asetetuilla risukimpuilla, että ne aina kohoavat veden yläpuolelle. Samalla tavalla merkittäköön risukimpuilla kaikki vedenalaiset vaajat niin myös padon uloin vaaja elokuun 1 päivän alusta lukien.

5 §.

Nuotanveto olkoon sallittu ainoastaan Levajoen suun yläpuolella olevassa kalastuspiirin osassa vartavasten määrätyissä ja merkityissä apajapaikoissa. Levajoen suun alapuolella (pohjoispuolella) on kalastus nuotalla kielletty.

Välimatka heittopaikasta nostopaikkaan älköön olko 250 metriä pitempi rantaa pitkin mitattuna.

Nuotta älköön olko 100 metriä pitempi älköönkä nuotanvedossa käytettävä useampaa kuin neljää venettä.

Nuotanveto olkoon kielletty elokuun 1 päivän alusta huhtikuun 30 päivän loppuun.

6 §.

Kulkutusverkko älköön olko 45 metriä pitempi älköönkä kulkutettaessa välimatka verkosta toiseen olko missään kohdassa 200 metriä lyhempi.

Kulkutettaessa kulkutusverkkoa älköön mitään kohdaltaan laskettako 100 metriä lähemmäksi mitään padon osaa. Kulkutusta älköön yhteenmenoon harjoitettako 500 metriä pitteimäli, älköönkä siinä käytettävä useampaa kuin yhtä venettä.

Kulkuttaminen olkoon kielletty kesäkuun 15 päivän alusta toukokuun 19 päivän loppuun.

7 §.

Nuotanveto ja kulkuttaminen keinotekoista estettä vasten (goldem) olkoon kielletty.

8 §.

Seisova verkko älköön olko 30 metriä pitempi älköönkä sillä kalastettaessa käytettävä keinotekoista virransuojusta.

9 §.

Lohen ja taimenen pyynti ja tappaminen niin myös näitä kalalajeja varten tehtyjen kalastusneuvojen käyttäminen, pyyntiin

asettaminen tai jättäminen olkoon kielletty syyskuun 1 päivän alusta huhtikuun 30 päivän loppuun.

Vuoden muuna aikana älköön minkäänlaista lohen tai taimenen kalastusta varten tehtyä kalastusneuvoa käytettävä, asetettako tai jätettävä pyyntiin siten, että näiden kalalajien saanti niillä käy mahdolliseksi perjantain kello 18 ja maanantain kello 18 välisenä aikana. Kaikki kudotut pyydykset, patojen johdeverkot, potkut ja rysät mukaanluettuna, pidettävä sanottuna aikana maalla tai veden yläpuolelle nostettuna.

Määräys viikkorauhoituksesta ei koske kalastusta vavalla eikä uistelemalla.

3 luku.

Muun kalan kalastuksesta.

10 §.

Järvitaimenen ja tammukan, nieriän (raudun), harjuksen (harrin), siian, reeskan, hauen, ahvenen ja mateen kalastusta harjoitettakoon joessa ainoastaan seisovalla verkolla ilman virransuojusta sekä jäänlähdestä elokuun 31 päivän loppuun saakka vavalla ja uistelemalla. Sitäpaitsi olkoon lupa kalastaa madetta koukkupydyksillä ja rysällä jokien ollessa jään peitossa.

Näiden kalalajien pyynti järvessä olkoon sallittu seisovalla verkolla, nuotalla, rysällä, pitkäläsiimalla ja muilla koukkupydyksillä.

11 §.

Edellä 10 §:ssä mainittujen kalalajien pyyntiä varten tehdyissä pyydyksissä älköön solmunväli, solmujen keskipisteestä mitaten, pyydyksen märkänä ollessa olko 30 millimetriä lyhempi eikä 45 millimetriä pitempi. Kuitenkin olkoon lupa reeskan pyyntiin järvessä käyttää tiheämpää verkkoa, jossa solmunväli saa olla vähintään 20 millimetriä.

Rysä älköön miltään osaltaan, aitaverkko mukaanluettuna, olko puoltatoista metriä korkeampi.

4 luku.

Erinäisiä määräyksiä.

12 §.

Pyydyksissä älköön käytettävä verkkoa, joka on tehty metallilangasta, nylonista tai sitä vastaavasta keinoaineesta.

Muiden kuin 2 ja 3 luvuissa mainittujen pyyntineuvojen sekä kalkin, myrkyllisten ja räjähtävien aineiden ja sähkövirran käyttäminen niin myös tuulastaminen olkoon kalastuksessa kielletty. Kuitenkin olkoon lupa käyttää kalakoukkua, kalakirvestä tai haavia apupydyksenä luvallisessa kalastuksessa.

13 §.

Sellaisia esineitä, jotka on tarkoitettu peiloittamaan kalaa, älköön asetettako veteen tai sen yläpuolelle eikä joen pohjaan.

14 §.

Kukaan älköön pyydystävä tai tappako 25 senttimetriä pienempää lohta eikä taimenta, ei myöskään 20 senttimetriä pienempää järvitaimenta, nieriää, siikaa eikä harjusta mitattuna leuan päästä pyrstön keskimmäisten ruotojen kärkeen.

Alamittainen kala on viipymättä laskettava takaisin veteen. Tämä määräys koskee myös kaiken kokoista vuosi- ja viikkorauhoituksen aikana muuten kuin vavalla tai uistelemalla saatua lohta.

15 §.

Padon tai seisovan verkon mitään osaa älköön asetettako valtavyölyn keskiviivan yli, ei pääväylässä eikä sellaisessa sivuväylässä, joka yleensä ei kesällä kuivu. Kuitenkaan älköön padon uloin osa miltään kohdalta ulottuko 10 metriä lähemmäksi vastakkaista rantaa. Jos tällaisia pyydyksiä asetetaan joen vastakkaisilta rannoilta joko kohdakkain tai 120 metriä lähemmäksi toisiaan pitkin jokea mitattuna, tulee vähintään yhdenviidesosan väylän leveydestä olla vapaa siten, ettei pyydyksien mitään osaa sijoiteta niin, että välimatka siitä valtavyölyn keskiviivaan on lyhempi kuin yksikymmenesosa joen tai väylän leveydestä kesäveden keskikorkeudella.

16 §.

Sillä, joka on asianomaisessa järjestyksessä määrätty valvomaan tämän säännön noudattamista, on sellainen oikeus ja lain turva, joka kuuluu poliisipalvelusmiehelle.

17 §.

Tämän kalastussäännön määräykset eivät koske tieteellistä tarkoitusta tai kalanviljelystä varten tapahtuvaa kalanpyyntiä, jonka harjoittamiseen maataloushallitus, asettamalla ehdot väärinkäytösten ehkäisemiseksi, on antanut luvan.

18 §.

Tämän kalastussäännön määräysten rikkomisesta rangaistakoon yleisen lain mukaan. Kielletyn tai luvattomasti käytetyn kalanpyydyksen samoin kuin luvattomasti pyydystämällä saadun saaliin tai sen arvon tuomitsemisesta menetetyksi olkoon voimassa mitä siitä on erikseen säädetty.

19 §.

Tämä kalastussääntö tulee voimaan 22 päivänä toukokuuta 1953.

Tämän säännön voimaan tulemisesta lukien olkoon lupa, 5 §:n säännöksen estämättä, vetää nuottaa kahden vuoden aikana tähän saakka luvallisissa apajapaikoissa Levajoen suun alapuolella olevassa kalastuspiirin osassa.

FISKEREGLER

for Tanaelvas fiskeområde.

Kapitel I

Fiskeområdets utstrekning.

§ 1.

Tanaelvas fiskeområde omfatter det som hører Norge til av Skiettsjamjokka, Anarjokka og Tanaelva inntil dennes utløp i havet samt de i disse elver fallende bivassdrag så langt som laks bevislig går opp.

Kapitel II

Om fangst av laks og sjøaure.

§ 2.

Med de begrensninger som fremgår av nedenstående bestemmelser er det tillatt til fangst av laks og sjøaure å bruke følgende redskaper: Stengsel med krokarn og/eller ruse, not, drivgarn, settegarn samt stang- og håndsnøre.

§ 3.

Bundne redskaper, herunder medregnet krokarn, ruser av hvilken som helst konstruksjon samt ledningsgarn, må ikke ha mindre masker enn 58 mm mellom knutene, regnet fra knutes til knutes midtpunkt når redskapet er vått.

§ 4.

Ingen fiskeberettiget må benytte flere enn 2 stengsler.

Krokarn, ruser og ledningsgarn skal tas på land innen 1. september, ris, stolper og bukker innen 15. september. Er opptaking i noe tilfelle umulig på grunn av nedauring eller andre tvingende naturforhold, skal de gjenværende stolper avmerkes med riskoster av slik høyde at de alltid raker opp over vannet. Likeledes skal fra og med 1. august alle undervannsstolper og den ytterste stengselstolpe på samme måte være avmerket med riskoster.

§ 5.

I den del av fiskeområdet som ligger ovenfor Levajokkas munning er fiske med kastenot bare tillatt på de kasteplasser som er særskilt utvist og oppmerket. Nedenfor (nordenfor) Levajokkas munning er alt fiske med kastenot forbudt.

Avstanden mellom det sted hvor noten kastes ut og det sted hvor noten tas inn, må ikke overstige 250 meter målt etter stranden.

Not må ikke ha større lengde enn 100 meter og til ett notkast må ikke anvendes mer enn 4 båter.

Fra og med 1. august til og med 30. april må not ikke brukes.

§ 6.

Drivgarn må ikke ha større lengde enn 45 meter, og under bruk skal avstanden fra ett drivgarn til et annet ikke på noe punkt være mindre enn 200 meter.

Ingen del av drivgarn må under bruk komme nærmere noen del av stengsel enn 100 meter. Drivningen må ikke foregå på lengre strekning enn 500 meter om gangen, og det må anvendes bare én båt.

Fra og med 15. juni til og med 19. mai må drivgarn ikke brukes.

§ 7.

Not eller drivgarn må ikke trekkes mot kunstig stengsel (goldem).

§ 8.

Settegarn må ikke ha større lengde enn 30 meter, og under fiske med dette redskap må kunstig strømbryter ikke anvendes.

§ 9.

I den del av fiskeområdet som ligger nordenfor den nåværende sørgrense for sone 7 i Tana herred (omtrent Rødbergnes), hvilken

grense skal tydelig avmerkes på begge sider av elven, er det i tiden fra og med 25. juli til og med 30. april forbudt å fiske eller drepe laks og sjøaure og å bruke, utsette eller la bli stående redskaper for slikt fiske. Uten hinder av denne bestemmelse kan fangst av sjøaure (komse) foregå til og med 31. august med stang og håndsnøre og med vanlige settegarn med masker ikke mindre enn 30 mm og ikke større enn 45 mm mellom knutene fra knutes til knutes midtpunkt når redskapet er vått.

I samme del av fiskeområdet som nevnt foran må ikke noe redskap innrettet til fiske av laks eller sjøaure brukes, utsettes eller bli stående slik at fisk kan fanges i det i tiden fra lørdag kl. 6 til søndag kl. 24. Alle bundne redskaper unntatt ledningsgarn i stengsler skal i denne tid være tatt på land eller opphengt over vannet.

I den del av fiskeområdet som ligger sønnenfor den forannevnte grense, er det i tidsrommet fra og med 1. september til og med 30. april forbudt å fiske eller drepe laks eller sjøaure og å bruke, utsette eller la bli stående redskaper innrettet til slikt fiske. I den øvrige tid av året må i denne del av fiskeområdet ikke noe til fiske av laks eller sjøaure innrettet redskap brukes, utsettes eller bli stående således at slik fisk kan fanges deri i tiden fra fredag kl. 18 til mandag kl. 18. Alle bundne redskaper — herunder ledningsgarn, krokarn og ruser i stengsler — skal i denne tid være tatt på land eller opphengt over vannet.

Bestemmelsen om den ukentlige fredningstid gjelder ikke for fiske med stang eller håndsnøre.

Kapitel III

Om fangst av annen fisk

§ 10.

Til fangst av innlandsaure, røye (rør), harr, sik, lagesild, gjedde, abbor og lake må i elv bare anvendes settegarn uten strømbryter og i tiden fra og med isløsningen til og med 31. august stang- og håndsnøre. Dessuten kan lake fanges med krokredskap og ruse i den tid elvene er islagt.

I innsjø er det tillatt til fangst av nevnte fiskearter å bruke settegarn, not, ruse, line og andre krokredskaper.

§ 11.

Masker i redskap innrettet til fangst av de i § 10 nevnte fiskearter må ikke være mindre enn 30 mm og ikke større enn 45 mm mellom knutene fra knutes till knutes midtpunkt når redskapet er vått. Dog skal det til fangst av lagesild i innsjø være tillatt å anvende settegarn med en maskevidde ned til 20 mm.

Ruse, ledningsgarn medregnet, må ikke på noe sted ha større høyde enn 1.5 meter.

Kapitel IV

Forskjellige bestemmelser

§ 12.

I redskaper må ikke brukes nett av metalltråd, nylon eller tilsvarende kunststoffer.

Bruk av andre enn de i kapitel II og III omhandlede fangstredskaper, derunder lyster, såvel som bruk av kalk, sprengstoffer, giftstoffer eller elektrisk strøm som middel til fangst av fisk er forbudt. Dog er det tillatt å bruke kjeks (klepp), fiskeøks eller hæv som hjelperedskap under lovlig fiske.

§ 13.

Gjenstander, som er beregnet på å skremme fisken, må ikke anbringes i eller over vannet eller på bunnen av elven.

§ 14.

Det er forbudt å fange eller drepe laks eller sjøaure av mindre lengde enn 25 cm og innlandsaure, røye, sik eller harr av mindre lengde enn 20 cm målt fra snutespissen til enden av halefynnens midterste stråler.

Blir slik fisk fanget, skal den straks slippes ut igjen. Det samme gjelder laks av enhver størrelse når den er fanget i den årlige fredningstid eller i den ukentlige fredningstid når den ikke er fisket med stang eller håndsnøre.

§ 15.

Ingen del av stengsel eller settegarn må anbringes over djupålens midtlinje i hovedløp eller biløp som i alminnelighet fører vann hele sommeren. Den ytre del av stengslet må likevel ikke på noe punkt strekke seg nærmere motsatte bredd enn 10 meter. Utsettes slike redskaper fra motsatte elve-

bredder enten like overfor hinannen eller innen en avstand regnet langs etter elven av mindre enn 120 meter, må minst en femtedel av løpets bredde være fri slik at ingen del av redskapene må anbringes nærmere djupårens midtlinje enn en tiendedel av elvens eller løpets bredde ved middelsommervannstand.

§ 16.

Innenfor en strekning ved Tanaelvas utløp fra Smalfjordnes til Stangenes må ikke settes ut kilenot eller liknende redskap til fangst av laks. De på denne strekningen nå brukelige settegarn (krokgarn og stengegarn) kan bibeholdes i samme utstrekning og antall på de samme steder som hittil.

§ 17.

Oppsynsmenn ved fiske skal med hensyn til fornærmelser mot dem i ord eller gjerning betraktes like med politiets tjenestemenn.

§ 18.

Disse fiskeregler skal ikke være til hinder for at inspektøren for ferskvannsfisket, under anordning av de forskrifter som han anser nødvendige for å forebygge misbruk, tillater fiske i vitenskapelig øyemed eller for å fange stamfisk til utklekking.

§ 19.

Overtredelse av foranstående bestemmelser er belagt med straff. Ulovlig benyttet fiske-redskap og ulovlig fanget fisk eller dens verdi kan inndras.

§ 20.

Disse bestemmelser trer i kraft 22. mai 1953, fra hvilken tid kgl. res. av 22. april 1938 om fiskeriregler for Tanaelvas fiskeområde oppheves.

I fiskeområdet nedenfor Levajokkas munning kan, uten hinder av bestemmelsene i § 5, første avsnitt, annet punktum, notfiske drives på de hittil tillatte kasteplasser i 2 år etter at disse fiskeregler er trått i kraft.